

De forhold, som SF ønsker beskrevet og belyst, er og bliver løbende beskrevet og belyst, og der er ingen grund til at etablere en kommission til det formål.

Så er der det sidste punkt i forslaget, hvor SF ønsker, at en lavindkomstkommission skal komme med forslag til nye politikker inden for bl.a. skat, overførselsindkomster, uddannelse, arbejdsmarked og bolig med det formål, at indkomstfordelingen skal gøres mere jævn, og at så få som muligt rammes af permanent lavindkomst.

Den opgave er jo først og fremmest politisk og bør således løses her i Folketinget af de politiske partier, der har sympati for de formål, som man her har beskrevet fra SF's side, og som vi i Socialdemokratiet også kan følge.

Den socialdemokratiske ledede regering har især koncentreret sig om to væsentlige bidrag til at løfte grupper med særlig lave indkomst- og forbrugsmuligheder.

Den ene er den store indsats, der er gjort, og som også er lykkedes, for at bringe folk fra arbejdsløshed og i arbejde. Den væsentligste måde at skaffe folk ud af en lavindkomstfælde på er at skaffe dem i arbejde.

Den anden indsats, jeg skal nævne, er koncentreret om børnefamilierne. Det er dokumenteret, at børnefamilierne har fået klart bedre forbrugsmuligheder i de senere år.

Socialdemokratiet vil fortsat koncentrere sig om at sikre de dårligst stillede muligheder for beskæftigelse og værdige levevilkår i øvrigt. Socialdemokratiet finder ikke, at der er brug for en lavindkomstkommission, og afviser altså beslutningsforslaget.

Flemming Oppfeldt (V):

Det er Venstres opfattelse, at SF med det foreliggende beslutningsforslag ønsker et kommissionsarbejde, der har til formål at gøre lavindkomst til et socialt problem.

Venstre deler ikke det synspunkt. Vi tror, at rigtig mange lavindkomstmodtagere vil betakke sig, hvad enten det er lønmodtagere eller selvstændige, for at få hæftet betegnelsen et socialt problem på deres liv.

Venstre ønsker ikke som SF at sætte lighedstegn mellem lavindkomst og et dårligt liv. Vi finder, at der er grund til at se på lønmodtagerindkomster ud fra det synspunkt, at det skal kunne betale sig at have et lavindkomstjob frem for at være på passiv offentlig ydelse. Men det kræver ikke som foreslået et stort udrednings-

arbejde. Det kræver snarere konkrete forslag, der kan sikre, at det for den enkelte altid kan betale sig at arbejde.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti afviser SF's beslutningsforslag.

Jeg mener ikke, der er grundlag for at nedsætte en lavindkomstkommission. Vi har stribevis af rapporter, som belyser de temaer, som SF gerne vil have belyst. Senest har vi fået rapporter fra Finansministeriet og Økonomiministeriet, og vi har i øvrigt også et rimelig opdateret og solidt grundlag fra Socialkommissionens arbejde. Vi mener faktisk ikke, at der er behov for nye analyser.

Bjørn Elmquist (RV):

Beslutningsforslaget om nedsættelse af en lavindkomstkommission ser vi som havende to mål: Det ene er at få kulegravet de her ting, og det andet er vel også at forbedre forholdene i Danmark. For så vidt angår det sidste, har finansministeren haft en meget grundig og omfattende gennemgang af det. Det er ikke ment som en kritik. Det er ment som en kompliment og en tak, for så behøver vi andre ikke tage os af det.

Jeg vil kort føje til, at vi jo i dag har fået en dugfrisk OECD-rapport. Som jeg har nået at skimme den igennem, har man dér direkte formuleringer om, at man mener, at vi i Danmark sammen med andre lande her i Skandinavien mere end så mange andre steder har opfyldt målsætningen om at forhindre fattigdom, og at vi samtidig har en meget lige indkomstfordeling, og det kan man sige har noget at gøre med situationen her i dag.

Vi har også dokumentation forskellige steder i budgetredegørelser og i de seneste finansredegørelser fra 1994 og 1995, hvor man, hvis man har fagøkonomiske tendenser eller interesser, kan dykke ned i og svælge i Ginikoefficienter og Lorenzkurver. Heldigvis afspejler disse meget abstrakte ting jo også en realitet i Danmark.

Hermed være ikke sagt, at der ikke er ting at gøre. Men jeg deler den opfattelse, som flere har givet udtryk for her fra talerstolen, at vores beslutningsgrundlag i og for sig burde være klart nok. Nu handler det om den politiske vilje, og om vi vil fastholde den omfordeling, vi har i samfundet. Hvis nogle mener, der bør ændres